

Az 1956-os forradalom leverésének napja november 4-én volt. Ennek kapcsán rendeztek Pécsen is megemlékezést, a Klebersberg Kunó sétányon, a kopjafa mellett. Szóltak azokról is, akik a Pécsen, illetve a Mecseken lezajlott harcok áldozatai, halottjai lettek. Az emlékezés virágait, koszorúit is elhelyezték a szemtanúk, illetve az utódok, a történelem iránt elkötelezettek.

Debreceni László (képünkön középen) lejátszotta Nagy Imre beszédét.

A forradalmat a szovjetek eltiporták a szó átvitt, de szoros értelmében is. Hatalmas haderő szállta meg Magyarországot ötvenhat őszén. Ekkor hangzott el Nagy Imre mártír miniszterelnök sokszor megidézett rádióbeszéde. Az ötvennégy esztendővel ezelőtti műsort a technika fegyverével élve játszotta le Debreceni László, egykor diák, egyetemi hallgató, aki 1956-ban éppen huszadik életévét taposta.

A beszédében a visszatekintő szólt azokról is, akik nem tették le a fegyvert, hanem a város fölött magasodó hegyekbe vették be magukat, folytatva az ellenállást. A puskaropogásnak legalább harminc halottja volt, bár egészen pontos adatok nincsenek róla.

A legelszántabbak szerettek volna átszökni Ausztriába, ám az akkori tél közeledtével a nyugati határt a szovjetek már lezárták. Ezért aztán végül Jugoszlávia felé meneteltek, Barcs mellett lépve át a határt, idegen földön adva meg magukat.

Az akkori történésekről, tényekről sokáig nem szabadott beszélni, ám már elmúltak a hallgatás évei. Ezért lehetett megemlékezni a hős harcosokról, aki nem akartak behódolni egy nagyhatalomnak.